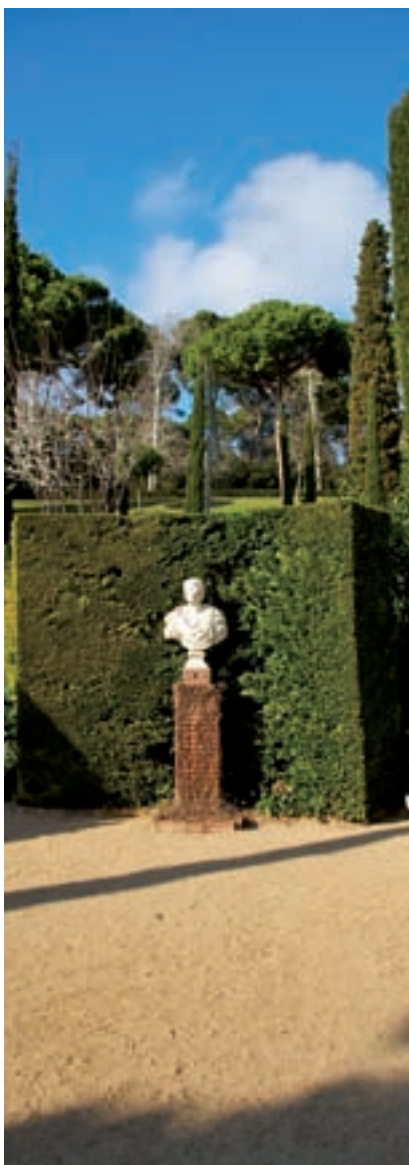

XEVI F. GUELL

complementada amb nova documentació de la vida de l'artista.

Tres jardins uneixen esforços | Els dirigents dels jardins de Santa Clotilde de Lloret, el Jardí Botànic Marimurtra i el de plantes tropicals Pinya de Rosa, els dos últims de Blanes, situats arran de mar i ben a prop tots tres, han decidit sumar esforços i promocionar-se conjuntament per tal de rendibilitzar millor les campanyes publicitàries i altres serveis. També ofereixen la possibilitat de visitar els tres jardins amb l'entrada d'un de sol. Igualment, s'ha registrat el domini web jardinsdelacostabrava.org per a la seva difusió mundial a través d'Internet. Es comenta que els jardins de Cap-roig també acabaran integrant-se a la xarxa. Els tres jardins que ara han unit forces van ser creats per iniciatives privades durant la primera meitat del segle passat –el de Lloret pel Raül Roviralta Astoul, marquès de Santa Clotilde; el Marimurtra per l'alemany Carles Faust, i el Pinya de Rosa per Fernando Rivièrè–, i han permès la preservació d'un espai extens i quasi seguit de litoral, cas gairebé únic a la Costa Brava. Santa Clotilde té una extensió d'uns 27.000 metres quadrats, Pinya de Rosa té unes 50 hectàrees i Marimurtra ocupa 4 hectàrees més. Tant el de Santa Clotilde com el Jardí Botànic Marimurtra han estat declarats béns d'interès nacional per la Generalitat de Catalunya i el Pinya de Rosa va ser declarat paratge natural d'interès nacional pel Parlament català. Tots tres reben uns dos-cents mil visitants a l'any.

LA Cerdanya

erola simon

La festa de la col i patata | Puigcerdà ha celebrat aquest febrer la setzena edició de la Festa del Trinxat. Es tracta d'un sopar populós, més que popular, de fins a 900 començals al pavelló poliesportiu de la vila. L'engalanament de l'espai i de les persones és total, i els consellers convidats són la cirereta del pastís. No hi ha cap detall sobrer i val a dir que es tracta d'un esdeveniment social d'èxit entre els vilatans.

De trinxat recordo que n'havia menjat a casa, al Vallès, sota la denominació domèstica de *col i patata*. Resulta que la col i patata és un menjar senzill i estès, una pasterada exquisida quan és feta de mare o d'àvia.

La primera vegada que vaig sentir a parlar de la Festa del Trinxat, m'imaginava que, tractant-se d'una menja tan mundana, faria cua davant d'una ollassa per un cullerot de col i patata i un tros de pa, però els de Puigcerdà li han sabut donar la volta i convertir aquest plat amb rosta en la reina d'una festa d'allò més glamurosa.

Recuperant festa i patrimoni | A Bellver de Cerdanya, d'uns anys ençà, han recuperat el carnestoltes tradicional, que, segons sembla, era una festa estesa als pobles pirinencs. El carnes-

>> *Vista dels jardins de Santa Clotilde de Lloret. A dalt, plaça de les Sirenes.*

M. ASSUMPCIÓ COMAS

toltes se celebra el Dijous Gras al vespre, amb repetició el dissabte següent. La festa consisteix en una rua que transita pels carrers del poble i s'atura en llocs singulars, on els personatges realitzen petites representacions o facècies. Els personatges en qüestió són el Rei Carnestoltes i la Porquera, el Rei dels Cornuts i els seus assistents, l'Home del Bosc, els Aucells, el Burricot i els Cenrers, entre altres, acompanyats de la colla de grallers del poble, que, per cert, val molt la pena d'escoltar.

Hospital de Puigcerdà, segles xii a xxi | L'Hospital de Puigcerdà era conegut antigament com a Hospital Major o Hospital de Pobres. Des del segle xii prestà un servei assistencial i d'acolliment a pobres, malalts i necessitats de tota condició. Llavors, els privilegis atorgats pel rei i les deixes testamentàries dels feligresos constituïen la font del seu patrimoni i el seu finançament. En aquells primers segles d'existència ja era el consolat de la vila el que en nomenava els administradors.

Aquesta primera setmana de març de 2011, la Fundació Hospital de Puigcerdà ha estat notícia arran d'unes suposades irregularitats detectades per la Sindicatura de Comptes. A les portes d'encetar una nova i esperançadora etapa amb l'Hospital Transfronterer, de cogestió francesa i espanyola, esperem que tot s'aclareixi satisfactòriament per a aquesta institució amb 800 anys de servei a l'esquena.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

Josep Labró | Assistim al tsunami de la globalització, que intenta esborrar la particularitat, i tanmateix cada poble genera tota una colla de vilatans singulars, de figures atípiques, de presències irrepetibles que donen color i densitat al teixit ciutadà. Josep Labró va endurar de ben jove la urpada cruel del destí, que li llevà primer la visió d'un ull i anys després la de l'altre, però la fatalitat no va fer trontollar el seu tarannà, la seva manera de veure la vida. No es va recloure per plànyer-se del seu fat, ans es va implicar a fons dins el quefer col·lectiu, aportant-hi el seu esperit sempre jovial i comunicatiu, fins que l'any passat les parques van decidir segar el seu fil.

Aquest any s'ha encetat al Ripollès, amb ferma voluntat de continuar-lo en el futur, una mena de concurs popular anomenat Ripollès Líders que vol guardonar tots aquells que han tingut un paper rellevant, que han dut a terme iniciatives favorables, que amb la seva aportació han fet que la nostra comarca prosperi. I en la gala llúida del repartiment de premis, el guardó més important, el de Ripollès de l'Any, va recaure en Josep Labró, el cec del bastó, a títol pòstum. El seu fill i la seva cunyada el van rebre enmig de l'emo-
ció general.

La mirada plural | Llegir és una experiència íntima que practiquem en la més estricta solitud. A més, desvetlla dins cada lector una mirada diferent, intransferible, que fa que cada lectura sigui única. Les dèries personals, els pòsits culturals entren en joc i no hi ha dues interpretacions idèntiques.

Cada dos mesos, els components del club de lectura de la Lambert Mata de Ripoll es troben per compartir els seus punts de vista sobre una obra concertada. Els participants saben que tota mirada és parcial, limitada, i volen contrastar-la per encetar noves vies de comprensió, sentir emocions inesperades, captar matisos inèdits, subtileteses ignorades. No es tracta d'un grup d'estudiosos fent jocs malabars, sinó d'un grapat de dilettants apassionats que han descobert el fibló indefugible de la ficció narrativa. En un clima de màxima espontaneïtat, van abocant les seves opinions, ja sigui coincidents, ja sigui divergents, en una mena de dialèctica profitosa. Com si es tractés d'un concert, cadascú hi aporta el seu instrument, i les partitures són variades: *Madame Bovary*, *Vida privada*, *Ànimes mortes* o *La metamorfosi*... S'han delit amb Dickens, Calvino, Stendhal, Márrai, Capote o la Rodoreda. A punt d'arribar a la 40a sessió, acudeixen fidelment a la cita i celebren l'arribada de tota nova veu que faci encara més completa l'orquestra.

>> Puigcerdà.

KEITH LAVERACK

>> Ripollès Líders.

SETMANARI EL RIPOLLÈS

>> Publicitat del club de lectura.

RAMON ALABAU